

Warszawa, 19 września 2014 r.

CML/0692/09.14/AP/MK

Pan
Janusz Cichoń
Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów

Wznowy Pani Minister,

W odpowiedzi na pismo z 12 września 2014 roku, dotyczące projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw, Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej przesyłają w załączeniu swoje stanowisko wobec tego dokumentu.

z wyrazami szacunku

Prezydent
Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej

Andrzej Malinowski
Andrzej Malinowski

Załącznik: Stanowisko Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej dotyczące projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw.

**Stanowisko Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej
dotyczące projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług
oraz niektórych innych ustaw**

I. Ocena ogólna

Zaproponowany przez Ministerstwo Finansów projekt zakłada przede wszystkim wprowadzenie zmian w przepisach ustawy o VAT, mających na celu pełniejsze dostosowanie przepisów o podatku od towarów i usług do prawa unijnego, wynikającego z wyroków Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE). Dotyczy to szczególnie dostosowania przepisów do wyroków TSUE w zakresie uzgadniania z organem podatkowym proporcji przy obliczaniu VAT w odniesieniu do towarów i usług wykorzystywanych do celów mieszanych.

Ponadto przedstawiono zmiany realizujące pośrednio zasady prawa unijnego, w szczególności zasadę proporcjonalności i neutralności. Zmiany obejmują doprecyzowanie przepisów dotyczących ulgi na złe długi, odwróconego obciążenia dla niektórych towarów oraz modyfikacje w zakresie towarów objętych odpowiedzialnością solidarną i obowiązkiem stosowania rozliczeń miesięcznych.

Dodatkowo zaproponowano również zmiany o charakterze krajowym, które dotyczyłyby kaucji gwarancyjnej. Polegałyby one na dostosowaniu wysokości kaucji gwarancyjnej do specyfiki obrotów niektórymi towarami.

W ocenie Pracodawców RP niektóre z przedstawionych propozycji wymagają zmian bądź doprecyzowania, aby nie szkodziły przedsiębiorcom i nie powodowały wątpliwości interpretacyjnych.

II. Uwagi szczegółowe:

Art. 1, pkt 1 a) – w zakresie projektowanego art. 17, ust. 1, pkt 7 d

W naszej ocenie propozycja wprowadzenia dla niektórych towarów dziennych limitów dostaw, które będą determinowały sposób opodatkowania transakcji (zastosowanie zasady ogólnej bądź mechanizmu *reverse charge*), może implikować wyłącznie negatywne konsekwencje. Wątpliwości budzi w szczególności wprowadzenie rozróżnienia wysokości limitów dziennych w zależności od tego, czy sprzedawca oferuje towary w różnych punktach sprzedaży. Proponowane założenia mogą więc powodować błędy w rozliczeniach podatników (zarówno sprzedawców, jak i nabywców). Wymagają one bowiem dokonywania szczegółowej analizy dotyczącej podmiotu, na którym będzie spoczywał obowiązek opodatkowania transakcji. Dodatkowo nowe zasady będą odnosić się tylko do wybranych kategorii towarów, co niewątpliwie będzie wpływać na skomplikowanie całego procesu. W konsekwencji może się okazać, iż nie przyniosą korzyści ani dla podatników, ani dla organów podatkowych. Ponadto w naszej ocenie wprowadzenie warunku „limitowego” nie znajduje jakiegokolwiek uzasadnienia – podobnie jak miało to miejsce w odniesieniu do innych towarów objętych odwrotnym obciążeniem, co negatywnie zostało zaopiniowane w ramach konsultowanych wcześniej założeń w zakresie wprowadzenia warunku „limitowego”. Dlatego także i w tym przypadku sugerujemy odstąpienie od propozycji.

Art. 1, pkt 2a – w zakresie projektowanych zmian do art. 86

Ustawodawca posługuje się pojęciami, które nie są spójne z określeniami funkcjonującymi obecnie w ustawie. Ponadto cechuje je wysoki stopień ogólności, co będzie powodować wątpliwości interpretacyjne przy stosowaniu tych przepisów. Przykładowo, użyte zostało sformułowanie „w przypadku towarów i usług wykorzystywanych zarówno do celów prowadzonej przez podatnika działalności podlegającej opodatkowaniu [...]”. Proponujemy zapis spójny z art. 86, ust. 1 – tj. „w przypadku towarów i usług wykorzystywanych do wykonywania czynności

opodatkowanych [...]”. Innym przykładem niejasnego sformułowania jest bardzo ogólne i szerokie pojęcie „zmiany stosunków gospodarczych”, które wymaga doprecyzowania. Zaistnienie takiej przesłanki wiąże się bowiem z poważnymi konsekwencjami dla podatnika w zakresie odliczenia podatku naliczonego. Zasadne byłoby wprowadzenie np. otwartego katalogu przykładów takich zdarzeń.

Art. 1, pkt 5 – w zakresie projektowanych zmian do art. 91, ust. 1

Przepis ten w obecnym brzmieniu wskazuje sposób przeprowadzenia korekty w oparciu o proporcję wyliczoną na podstawie jednoznacznie wskazanych przepisów podatkowych. Natomiast zgodnie z proponowaną zmianą, korekta ma być przeprowadzona „z uwzględnieniem zakresu (proporcji) wykorzystania towarów i usług do działalności opodatkowanej obliczonego dla zakończonego roku podatkowego”. Niejasne jest to, w oparciu o jakie kryteria zakres (proporcji) ma zostać ustalony. Dodatkowo należy wskazać, jak w uwagach przedstawionych do art. 1, pkt 2a, że ustawodawca przy formułowaniu przepisów powinien posługiwać się językiem ustawowym, stąd też wątpliwości budzi użycie pojęcia „wykorzystywania towarów i usług do działalności opodatkowanej”.

Art. 1, pkt 7 – w zakresie projektowanego art. 100a

Propozycję należy uznać za niekorzystną z punktu widzenia podatników, gdyż po stronie dostawców towarów objętych odwrotnym obciążeniem zwiększa ona wyłącznie obowiązki sprawozdawcze. Projektodawca winien także zauważyć, iż wprowadzenie dodatkowych obowiązków sprawozdawczych prowadzi do zwiększenia obciążeń po stronie organów podatkowych, które zobowiązane będą do analizy dodatkowych dokumentów. W związku z tym proponujemy, aby odstąpić od wprowadzania kolejnych obowiązków, które prowadzą jedynie do zwiększenia biurokracji.

Art. 1, pkt 13 c)

Niejasny jest zakres towarów wskazanych w dodanej pozycji 28 a załącznika nr 11. W związku z tym postulujemy doprecyzowanie proponowanego zapisu, co pozwoli na prawidłowe stosowanie przepisów prawa.

Art. 5 w związku z art. 14

Należy zauważyć, iż brzmienie art. 5 w związku z art. 14 projektu ustawy wskazuje, że przepisy dotyczące prewspółczynnika będą działać z mocą wsteczną, tj. za okresy rozliczeniowe poprzedzające dzień 1 stycznia 2015 roku, a więc datę wejścia przepisów w życie. W praktyce oznaczać to będzie możliwość kwestionowania przez organy podatkowe dotychczasowych rozliczeń podatników, co może skutkować wystąpieniem zaległości podatkowych w rozliczeniu VAT za okresy poprzedzające datę wejścia w życie projektowanej nowelizacji. W konsekwencji, gdy u podatnika wystąpią nieprawidłowości w rozliczeniach, organy podatkowe będą uprawnione do naliczenia odsetek za zwłokę oraz pociągnięcia go do odpowiedzialności karnej skarbowej. W związku z powyższym w naszej ocenie może to prowadzić do naruszenia zasady zakazu stanowienia prawa retroaktywnego (*lex retro non agit*). Należy zauważyć, iż odstępianie od zakazu nadawania normom mocy wstecznej możliwe jest tylko wtedy, gdy dochodzi do poszerzenia uprawnień lub ograniczenia obowiązków jednostek, w tym podatników.

Art. 6

Propozycja zawarta w art. 6 projektu ustawy budzi wątpliwości w zakresie zgodności z przepisami Ordynacji podatkowej. W obecnym stanie prawnym art. 14e ustawy Ordynacja podatkowa brzmi, iż zmiany wydanej interpretacji ogólnej lub indywidualnej może dokonać wyłącznie Minister Finansów, jeżeli stwierdzi jej nieprawidłowość – uwzględniając w szczególności orzecznictwo sądów, Trybunału Konstytucyjnego lub Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości. Rozumiemy, iż zaproponowana regulacja nawiązuje swoim charakterem do zaproponowanej nowelizacji ustawy Ordynacji podatkowej, niemniej jednak należy mieć na uwadze

fakt, iż to właśnie regulacje proceduralne prawa podatkowego, a nie prawa materialnego winny określać sposób wygasania interpretacji przepisów prawa podatkowego.